

Ympäristövaliokunnan mietintö 8/1995 vp

Hallituksen esitys maastoliikennelaiksi

Eduskunta on 19 päivänä lokakuuta 1995 lähettänyt ympäristövaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen 163/1995 vp.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina ympäristöministeri Pekka Haavisto ja ympäristönsuojeluneuvos Olli Paasivirta ympäristöministeriöstä, maa- ja metsätalousministeri Kalevi Hemilä, hallitusneuvos Jarmo Hirsto, ylitarkastaja Eija Maunu ja yli-insinööri Esko Kärki liikenneministeriöstä, lainsäädäntösihteeri Antti Leinonen oikeusministeriöstä, ylikomisario Seppo Piipponen sisäasiainministeriöstä, vanhempi hallitussihteeri Timo Turkki puolustusministeriöstä, pääjohtaja Pentti Takala Metsähallituksesta, lääninkomisario Jouni Feodoroff Lapin lääninhallituksesta, apulaisjohtaja Auvo Haapanala Uudenmaan ympäristökeskuksesta, lakimies Leena Eränkö Suomen Kuntaliitosta, pääsihteeri Esko Joutsamo Suomen luonnonsuojeluliitosta, toimitusjohtaja Matti Peltola Koneyrittäjien liitosta, hallituksen jäsen Erik Ahmasalo Lapin moottorikelkkailijoista, toiminnanjohtaja Jouni Filppa Paliskuntain yhdistyksestä, hallituksen puheenjohtaja Pertti Yliniemi Olostunturi Oy:stä, toimitusjohtaja Osmo Halkola Bombardier-Nordtrac Oy:stä, tietosuojavaltuutettu Jorma Kuopus ja nimismies Ossi Hyvönen. Lisäksi valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon Lapin ympäristökeskukselta.

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi maastoliikennelaki, joka korvaisi nykyisen maastoliikennelain. Lain keskeisenä tavoitteena on estää maastoliikenteestä syntyviä haittoja sekä parantaa liikenneturvallisuutta.

Maastoliikennelain soveltamisala ulotettaisiin koskemaan maa-alueiden lisäksi myös jääpeitteisiä vesialueita. Puistoissa pysäköimisen valvonta ehdotetaan annettavaksi poliisin lisäksi myös kunnallisille pysäköinninvalvojille.

Moottorikelkkailureittien perustamisen edistämiseksi ehdotetaan reitin pitäjän vastuuta rei-

tin käyttäjiä kohtaan lievennettäväksi. Maastossa ajaminen tapahtuisi pääsääntöisesti omalla vastuulla. Reittien pitäjinä voisivat toimia julkisyhteisöjen lisäksi myös yksityiset tahot, kuten elinkeinonharjoittajat ja alan yhdistykset.

Lain noudattamisen ja valvonnan tehostamiseksi ehdotetaan lainvastaisen menettelyn rangaistavuuden laajentamista. Ehdotuksessa myös korjattaisiin nykyisessä maastoliikennelaissa olevaa rangaistussäännöstä siten, että rikosioikeudellisen vastuunalaisuuden alaikärajaksi tulisi myös maastoliikenteessä 15 vuotta.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan ennen seuraavaa moottorikelkkailukautta vuoden 1996 tammikuun alussa.

Valiokunnan kannanotot

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää maastoliikennelainsäädännön uudistamista tarpeellisena. Luonnonsuojelun kannalta on perusteltua, että uudella lailla pyritään ohjaamaan moottorikelkkailu mahdollisimman paljon kulkureiteille ja että lailla parannetaan mahdollisuuksia puuttua niin sanottuun villiin kelkkailuun. Valiokunta korostaa, että reittejä perustettaessa tulee mahdollisuuksien mukaan yhdistää kesä- ja talvireitistöä. Reittien linjauksissa on lisäksi kiinnitettävä huomiota meluhaittojen estämiseen.

Eräitä muutoksia valiokunta ehdottaa lakiehdotukseen kuitenkin tehtäväksi, vaikka puoltaa sen hyväksymistä kokonaisuutena.

4 §. Lakiehdotuksen 4 §:n 1 momentin mukaan moottorikäyttöisellä ajoneuvolla ei saa liikua eikä sitä saa pysäyttää tai pysäköidä maastossa maa-alueella ilman maan omistajan lupaa. Poikkeukset tähän pääsääntöön on otettu pykälän 2 momenttiin. Sen 3 kohdan mukaan lupaa ei tarvittaisi poronhoitotöissä poronhoitolain (848/90) tarkoittamilla poronhoitoalueilla.

Saadun selvityksen mukaan poroja karkaa ajoittain poronhoitoalueiden ulkopuolelle siitä

huolimatta, että alueiden raja-aitoja on viime vuosina parannettu. Valiokunta ei pidä perusteltuna sitä, että karanneiden porojen takaisin hakemiseen tarvittaisiin lupaa. Tästä syystä valiokunta ehdottaa 3 kohtaa muutettavaksi siten, että poronhoitotyön edellyttämä liikkuminen on mahdollista ilman lupaa paitsi poronhoitoalueella myös sen välittömässä läheisyydessä.

Moottorikelkan käyttäminen on usein tarpeellista ja tarkoituksenmukaista myös metsätaloustyössä käytettävien koneiden huolto- ja korjaustöiden hoitamiseksi, ainakin jos kysymyksessä on ammattimainen metsätaloustyö. Tällaiseen kulkemiseen ei myöskään valiokunnan mielestä ole perusteltua vaatia lupaa. Siksi valiokunta ehdottaa pykälän 2 momenttiin lisättäväksi uuden 5 kohdan, jonka mukaan ammattimaisessa metsätaloustyössä käytettävien laitteiden huolto- ja korjaustöiden edellyttämä kulkeminen moottorikelalla lumipeitteen aikana ei edellytä maanomistajan lupaa.

Pykälän 3 momentin mukaan luvasta liikkuu yleisellä jääpeitteisellä vesialueella päättää se viranomainen, jonka hallinnassa alue on. Maa- ja metsätalousministeriön hallinnassa aiemmin olleet yleiset vesialueet kuuluvat nykyisin Metsähallituksen hallintaan. Kun Metsähallitus on muutettu liikelaitokseksi, on 3 momenttia tarpeen täsmentää siten, että siinä puhutaan viranomaisen lisäksi myös valtion laitoksesta.

Tämän pykälän yhteydessä valiokunnan huomiota on kiinnitetty vielä puolustusvoimien oikeuteen maaston käyttöön. Sotalaitokselle rauhanaikana annettavista luontaisuurituksista annetun lain (94/20) 47 §:n mukaan puolustusvoimilla on eräin rajoituksin oikeus käyttää tilapäisiä sotilaallisia harjoituksia varten kaikkinaisia kiinteistöjä valtakunnassa. Käyttöoikeuden on katsottu sisältävän myös moottorikäyttöisten ajoneuvojen käyttämisen maastossa.

Valiokunta toteaa, että luontaisuurituslain erityiset säännökset puolustusvoimien maastoliikenteestä syrjäyttävät maastoliikennettä koskevat yleislin säännökset. Näin ollen puolustusvoimat eivät tarvitse maanomistajan lupaa maastossa liikkumiseen luontaisuurituslain tarkoitamissa tilanteissa, vaikka maastoliikennelaissa ei ole puolustusvoimien osalta poikkeussäännöstä lupavelvollisuudesta.

5 §. Lakiehdotuksen 5 § koskee moottorikäyttöisen ajoneuvon käyttämistä maastossa. Valiokunnalle esitettiin, että myös maastoliikennettä varten olisi tarpeen säätää peruskäyttäytymissäännöt, jotta maastoliikenteen turvallisuutta

voitaisiin lisätä. Valiokunta toteaa, että tällaisten säännösten tarve on ilmeinen. Säännökset olisivat tarpeen myös onnettomuustapausten selvittelyä varten. Valiokunta pitääkin tärkeänä, että liikenneministeriö ryhtyy toimenpiteisiin asianomaisten säännösten valmistelemiseksi.

6 §. Lakiehdotuksen 6 §:n mukaan ajoneuvoa saa maastossa kuljettaa 12 vuotta täyttänyt. Valiokunnan mielestä 12 vuoden ikäraja on liian alhainen moottorikäyttöisen ajoneuvon maastossa kuljettamiseen. Saadun selvityksen mukaan nykyisin käytössä olevat maastoajoneuvot ovat varsin tehokkaita ja niiden hallinta vaatii kuljettajalta voimaa ja taitoa.

Moottorikäyttöisen ajoneuvon kuljettamiseen tiellä samoin kuin moottorikelkkailureitillä vaaditaan 15 vuoden ikää. Niin ikään rikosoleudellisen vastuun ikäraja on 15 vuotta. Valiokunta ehdotaakin 6 §:ää muutettavaksi siten, että ikäraja nostetaan myös moottorikäyttöisen ajoneuvon maastossa kuljettamisessa 15 vuoteen.

Samalla valiokunta ehdottaa korjattavaksi 2 momentissa olevan kirjoitusvirheen.

12 §. Lakiehdotuksen 12 §:n mukaan alueellinen ympäristökeskus voi muuttaa maastoajoneuvojen käyttöä koskevan alueellisen kiello- tai rajoituspäätöksensä pykälässä säädetyin edellytyksin. Nyt voimassa olevaan maastoliikennelakiin verrattuna perusteista on poistettu kohta, jonka mukaan päätöksen muuttaminen on mahdollista, jos päätöksen perusteiden myöhemmin todetaan olleen olennaisesti erilaiset kuin päätöstä annettaessa on edellytetty. Poistoa perustellaan sillä, että hallintomenettelylaissa (598/82) on asiavirheen korjaamista koskevat säännökset.

Hallintomenettelylain mukainen päätöksen korjaaminen edellyttää kuitenkin aina asianosaisen suostumusta. Tätä edellytystä voimassa olevassa maastoliikennelaissa ei ole. Valiokunta katsoo, että maastoliikennelaki tulee säilyttää tältä osin entisellään ja ehdottaa 12 §:ään lisättäväksi voimassa olevan lain mukaisen päätöksen muuttamisperusteen.

13 §. Lakiehdotuksen 13 §:n 3 momentin mukaan moottorikelkkailureitin perustamisesta ja lakkauttamisesta valtiolle kuuluvalla suojelualueella päättää Metsähallitus tai Metsäntutkimuslaitos. Näihin reitteihin sovellettaisiin tämän lain 3 luvun säännösten sijasta Metsähallituksen tai Metsäntutkimuslaitoksen päätöksessä määrättyjä ehtoja. Lakiehdotuksen 3 luvussa on muun muassa säännökset reitin pitäjän tehtävistä ja vastuusta (20 ja 21 §). Nämä säännökset ovat reitin käyttäjien oikeusturvan kannalta oleellisia.

Kun moottorikelkkailureitti lakiehdotuksen 13 §:n mukaan antaa yleisen oikeuden ajaa reitillä, ei valiokunnan mielestä ole perusteltua, että Metsähallitukselle tai Metsäntutkimuslaitokselle annettaisiin oikeus yksipuolisesti määrittellä oma reitinpitäjän vastuunsa. Tästä syystä valiokunta ehdottaa 3 momenttia muutettavaksi siten, että Metsähallituksen ja Metsäntutkimuslaitoksen vastuuseen reitin pitäjänä sovelletaan myös lakiehdotuksen 20 ja 21 §:ää.

Moottorikelkkareittejä saattaa olla tarpeen perustaa myös erämaalaissa (62/91) tarkoitetuille erämaa-alueille reittiverkoston yhtenäisyyden turvaamiseksi. Tällaisia erämaa-alueita on lähinnä moottorikelkkailun kannalta keskeisissä pohjoisissa kunnissa. Reittien perustaminen erämaa-alueille ei kuitenkaan ole mahdollista, jollei maastoliikennelakiin oteta siitä erityistä säännöstä. Tämä johtuu siitä, että erämaalain mukaan erämaa-alueelle ei saa perustaa pysyvää tietä. Kun moottorikelkkailureitti on maastoliikennelakiehdotuksen 13 §:n 2 momentin mukaan tieliikennelainsäädännössä tarkoitettu tie, estää erämaalaki reittien perustamisen.

Yhtenäisen reittiverkoston aikaansaaminen on kuitenkin maastoliikennelain tavoitteiden kannalta varsin tärkeää. Siksi valiokunta ehdottaa 13 §:ään otettavaksi uuden 4 momentin, jonka mukaan erämaalain tarkoittamalle erämaa-alueelle voidaan perustaa moottorikelkkareitti päättämällä siitä alueen hoito- ja käyttösuunnitelmassa. Hoito- ja käyttösuunnitelman laatii Metsähallitus ja sen vahvistaa ympäristöministeriö. Myös erämaalain mukainen talvitie perustetaan vastaavalla tavalla.

18 §. Lakiehdotuksen 18 § koskee sopimukseen perustuvan, pysyväksi tarkoitetun reitin merkitsemistä kiinteistörekisteriin. Tällöin on säännösehdoituksen mukaan suoritettava lakiehdotuksen 17 §:ssä tarkoitettu reittitoimitus. Valiokunta katsoo, että sopimusperusteista reittiä koskevassa reittitoimituksessa tulee turvata myös kolmannen osapuolen oikeudet saada korvausta reitistä aiheutuvasta vahingosta ja haitasta. Siksi valiokunta ehdottaa pykälään lisättäväksi viittauksen lakiehdotuksen 16 §:n 4 momentissa tarkoitettujen korvausten määräämiseen.

21 §. Lakiehdotuksen 21 §:n mukaan reitin pitäjä on vastuussa reitin käyttäjälle tai kolmannelle osapuolelle reitin käyttämisestä aiheutuneesta vahingosta, jos vahinko on johtunut hänen huolimattomuudestaan tai tahallisuudestaan. Ehdotus poikkeaa ympäristövahinkojen korvaamisesta annetun lain (737/94) säännöksis-

tä siltä osin kuin on kysymys reitin pitämisestä aiheutuvasta ympäristövahingosta, kuten moottorikelkkareitistä aiheutuvasta meluvahingosta. Ympäristövahinkolain perusteella toiminnan harjoittaja vastaa ympäristövahingosta siitä riippumatta, onko vahinko aiheutunut hänen huolimattomuudestaan tai tahallisuudestaan.

Valiokunta katsoo, ettei uudella maastoliikennelailla tule muuttaa vallitsevaa oikeustilaa. Siksi valiokunta ehdottaa pykälään lisättäväksi uuden 3 momentin, jonka mukaan reitin pitämisestä aiheutuvasta ympäristövahingosta on voimassa, mitä ympäristövahinkojen korvaamisesta annettussa laissa säädetään.

Telamerkintä. Maastoliikennelakiehdotuksen perusteluissa on otettu kantaa moottorikelkkajien tunnistamiseen. Perustelujen mukaan "tunnistaminen on tärkeää maastoliikenteen sekä siihen liittyvän kalastuksen ja metsästyksen valvonnassa. Moottorikelkkajien tunnistamisen nykyaikainen tekninen ratkaisu on telamerkintä. Hallitus katsoo, että moottorikelkkajien telamerkinnän tulisi olla pakollista. Ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annettua asetusta (1256/92) tulisi tällöin muuttaa. Tavoitteena on antaa tällainen asetus ensi vuoden alkupuolella."

Saamansa selvityksen perusteella ympäristövaliokunta toteaa, että telamerkinnän käyttöönottoa tulee vielä selvittää. Telamerkinnän on yhtäältä todettu helpottavan maastoliikennelain sekä ympäristöön kohdistuvien rikosten ja rikkomusten valvontaa. Merkin käyttöönotolla olisi ilmeisesti myös rikkomuksia ja haitantekoa ennalta estävä vaikutus. Erityisen tärkeänä näitä näkökohtia on pidetty maakotkan, saimaannorpan ja muiden villieläinten suojelemisessa. Myös valiokunta painottaa näiden näkökohtien merkitystä. Toisaalta telamerkintään on nähty liittyvän monia ongelmia. Tällaisia ovat merkinnän teknisten ratkaisujen keskeneräisyys, merkinnän mahdollinen kalleus, merkinnän jättämien jälkien helppo hävitettävyyden, telan helppo vaihdettavuus, sääolosuhteiden vaikutus jälkien näkymiseen sekä intimiteetti- ja tietosuojaan liittyvät kysymykset.

Edellä mainituista syistä valiokunta katsoo, ettei päätöstä telamerkistä säätämisestä tule tehdä, ennen kuin asiassa avoinna olevat kysymykset on selvitetty.

Edelleen valiokunta toteaa, että telamerkintään perustuva kelkkajien tunnistaminen edellyttää henkilörekisterin luomista. Hallitusmuodon 8 §:n 1 momentin mukaan henkilötietojen tietosuojasta säädetään tarkemmin lailla. Perustusla-

kivaliokunta on lausunnossaan 8/1995 vp katsonut, että laissa oleva valtuutussäännös, jolla valtuutettaisiin asetuksella säätämään henkilörekistereihin talletettujen tietojen säilytyksestä, on hallitusmuodon 8 §:n 1 momentin nojalla perustuslain vastainen. Telamerkinnästäkään ei näin ollen ympäristövaliokunnan käsityksen mukaan voida säätää pelkästään asetuksella. Valiokunta pitää muutoinkin tärkeänä, että eduskunta pääsee lausumaan käsityksensä telamerkinnästä toteuttamisesta.

Edellä olevan perusteella *valiokunta edellyttää*, että hallitus pikaisesti selvittää moottorikelkkojen telamerkinnästä tekniset toteuttamismahdollisuudet ja sen käyttökelpoisuuden ja
että hallitus selvitysten valmistuttua antaa asiaa koskevan esityksen eduskun-

nalle, jos se niiden perusteella päätyy telamerkintää kannattamaan.

Riippumatta siitä, toteutuuko moottorikelkkojen telamerkintä vai ei, pitää valiokunta tärkeänä, että moottorikelkkojen käyttäjille annetaan neuvontaa ja valistusta luonnossa liikkumisesta. Saadun selvityksen mukaan esimerkiksi suojeltavien eläinten pesinnän häirintä on monesti myös tahatonta, tietämättömyyteen perustuvaa. Neuvonnan ja valistuksen antamisesta voisivat luontevasti huolehtia alueelliset ympäristökeskukset ja asianomaiset kunnan viranomaiset.

Valiokunta ehdottaa kunnioittaen,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Maastoliikennelaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1—3 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

2 luku

Maastoliikenteen haittojen ehkäiseminen

4 §

Oikeus liikkua maastossa

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Lupaa ei kuitenkaan tarvita:

(1 ja 2 kohta kuten hallituksen esityksessä)

3) poronhoitoon kuuluviin töihin poronhoito-
laissa (848/90) tarkoitetulla poronhoitoalueella ja sen välittömässä läheisyydessä lumipeitteen aikana eikä liikkumiseen näihin töihin kuuluvissa välttämättömissä tehtävissä lumettomassa maastossa;

(4 kohta kuten hallituksen esityksessä)

5) ammattimaisessa metsätaloustyössä käytettävien koneiden huolto- ja korjaustöiden vaatimaan kulkemiseen lumipeitteen aikana; (uusi)

(6—8 kohta kuten 5—7 kohta hallituksen esityksessä)

Jokaisella on oikeus liikkua jääpeitteisellä vesialueella, siten kuin siitä säädetään vesilain (264/61) 1 luvun 24 §:ssä, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu. Milloin liikkumiseen tai toimintaan tarvitaan vesialueen omistajan tai haltijan lupa, voi yhteisen vesialueen järjestäytymättömän osakaskunnan puolesta luvan antaa myös vesialueen kalastuskunnan johtokunta. Milloin kysymys on yleisestä vesialueesta, luvasta päättää se viranomainen tai valtion laitos, jonka hallinnassa alue on.

5 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

6 §

Ikärajoitus

Moottorikäyttöistä ajoneuvoa saa maastossa kuljettaa 15 vuotta täyttänyt.

Edellä 1 momentissa säädetty ikävaatimus ei koske moottorikäyttöisen ajoneuvon kuljettajaa ajettaessa yksinomaan yleiseltä liikenteeltä eristetyllä työmaalla taikka tehdas-, satama-, varasto-, kilpailu- tai muulla vastaavalla alueella.

Moottorikäyttöistä ajoneuvoa ei saa muualla kuin 2 momentissa tarkoitetulla alueella tapahtuvaa ajamista varten luovuttaa alle 15-vuotiaana kuljettavaksi.

7—11 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

12 §

Päätöksen muuttaminen

Alueellinen ympäristökeskus voi muuttaa 8 §:n nojalla annettua päätöstä, jos sitä tehtäessä vallinneet olot ovat olennaisesti muuttuneet tai jos päätöksen perusteiden myöhemmin todetaan olleen olennaisesti erilaiset kuin päätöstä annettaessa on edellytetty. Tällöin on soveltuvien osin noudatettava, mitä 9—11 §:ssä säädetään.

3 luku

Moottorikelkkailureitit

13 §

Moottorikelkkailureitti

(1 ja 2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Moottorikelkkailureitin perustamisesta ja lakkauttamisesta luonnonsuojelulaissa (71/23) tarkoitettulla valtiolle kuuluvalla suojelualueella päättää alueen hallinnan Metsähallitus tai Metsäntutkimuslaitos. Tämän luvun säännösten, lukuun ottamatta 20 ja 21 §:ää, sijasta näihin reitteihin sovelletaan Metsähallituksen tai Metsäntutkimuslaitoksen päätöksessä määrättyjä ehtoja. Perustettaessa moottorikelkkailureittiä yksityiselle luonnonsuojelualueelle noudatetaan, mitä näiden alueiden perustamisesta säädetään luonnonsuojelulaissa.

Erämaalain (62/91) tarkoittamalle erämaa-alueelle voidaan perustaa moottorikelkkailureitti päättämällä siitä alueen hoito- ja käyttösuunnitelmassa. (Uusi)

14—17 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

18 §

Sopimukseen perustuvan reitin merkitseminen kiinteistörekisteriin

Sopimukseen perustuva, pysyväksi tarkoitettu moottorikelkkailureitti merkitään asianomai-

sen kiinteistön kohdalle kiinteistörekisteriin, jos reitin pitäjä sitä pyytää. Tällöin on suoritettava sopimukseen perustuva 17 §:ssä tarkoitettu reititöimitus reitin sijainnin määrittämiseksi, *edellä 16 §:n 4 momentissa tarkoitettujen korvausten määrittämiseksi sekä muiden sellaisten asioiden käsittelemiseksi, joihin sopimus antaa aihetta.*

19 ja 20 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

21 §

Vastuu vahingoista

(1 ja 2 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Reitin pitämisestä johtuvasta ympäristövahingosta on kuitenkin voimassa, mitä ympäristövahinkojen korvaamisesta annetussa laissa (737/94) säädetään. (Uusi)

22—24 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

4 luku

Rangaistussäännökset

25 §

Maastoliikenne rikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

(1 ja 2 kohta kuten hallituksen esityksessä)

3) luovuttaa moottorikäyttöisen ajoneuvon alle 15-vuotiaan kuljetettavaksi vastoin 6 §:n säännöksiä,

(4—7 kohta kuten hallituksen esityksessä)

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta tai 26 §:stä muuta johdu, maastoliikenne rikkomuksesta sakkoon.

26 ja 27 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

5 luku

Erinäiset säännökset

28—38 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Seppänen, varapuheenjohtaja M. Koski, jäsenet J. Andersson, Hellberg, Isohookana-Asunmaa, Joenpalo,

Kautto, Kiviniemi, R. Korhonen, U-M. Kukkonen, H. Markkula-Kivisilta, Smeds, Takkula ja Tiisanen sekä varajäsen M. Markkula.
